

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **Spolek pro GP ČR Brno**, IČO 04500750
nyní v konkursu
sídlem Radnická 366/4, 602 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Císařem
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Národní sportovní agentura**
sídlem Českomoravská 2420/15a, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 2. 8. 2018 č. j. 502018_4_0074,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 3. 10. 2018 domáhal zrušení v záhlaví zmiňovaného napadeného rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále též „*ministerstvo*“), jehož v žalobě označil za žalovaného. Tímto rozhodnutím ministerstvo poskytlo žalobci neinvestiční dotaci ze státního rozpočtu České republiky na rok 2018 v částce 39 000 000 Kč (dále též „*dotace*“); následně dne 21. 11. 2018 žalobce doplnil žalobu požadavkem, aby soud napadené rozhodnutí zrušil toliko „*v rozsahu, který tvoří rozdíl mezi žalobcem požadovanou vyšší dotace a skutečně přiznanou vyšší dotace*“, jelikož požadoval dotaci v částce 100 000 000 Kč.
2. Napadeným rozhodnutím ministerstvo podle § 14 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 31. 12. 2017, poskytlo žalobci neinvestiční dotaci ze státního rozpočtu České republiky za rok 2018 v částce 39 000 000 Kč na *Program - Významné sportovní akce* vyhlášený pod č. j. 28743/2017; projekt nazvaný *Mistrovství světa silničních motocyklů – Grand Prix ČR 2018*, evidovaný pod č. SPORT-4-0037/2018, pro účel dotace: Organizace a zabezpečení pořádání mistrovství světa silničních motocyklů Grand Prix ČR 2018 v Brně (dále též „*akce*“) s tím, že „*[d]otaci lze použít na náklady roku 2018 vzniklé od 1. 1. 2018 do 30. 9. 2018, které souvisejí s plněním účelu dotace, a budou uhrazeny nejpozději do 31. 1. 2019*“ podle *Pověření* žalobce jako *spolku závazkem veřejné služby* vydaného ministerstvem dne 25. 6. 2018 žalobci.
3. V předmětné věci ze správního spisu vyplývá, že dne 20. 12. 2017 byla ministerstvu doručena *Žádost* žalobce jako žadatele *o neinvestiční dotaci na rok 2018 z programu státní podpory sportu* ze dne 19. 12. 2017 (dále též „*žádost*“), v níž žadatel požadoval dotaci na shora uvedenou akci v *kategorii „E“ – Významné sportovní akce na území ČR – Grand Prix České republiky 2018* v částce 100 000 000 Kč.
4. Dne 19. 3. 2018 Expertní výběrová komise (dále též „*komise*“) na str. 17 a 18 zápisu z jednání uvedla, že v rámci kategorie „E“ byla podána pouze jedna žádost, a to žadatelem. V této kategorii nebylo dosud dokončeno věcné hodnocení podané žádosti, proto komise nemůže provést

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

posouzení hodnocení žádosti. Komise před předložením projektu k posouzení navrhla vyžádat od žadatele náležitosti uvedené v posudku hodnotitele pro existenci nesrovnalostí mezi projektem a rozpočtem, jelikož v rozpočtu zejména chybí financování akce ze strany kraje a města, a poukázala na další vady, které považovala za nutné odstranit.

5. Dne 22. 3. 2018 ministerstvo proto vyzvalo žalobce k doplnění podkladů a vysvětlení údajů uvedených v předložených dokumentech, které blíže specifikovalo. Dne 5. 4. 2018 žalobce ministerstvu odpověděl. Dne 27. 4. 2018 ministerstvo informace zasláné žalobcem neshledalo za dostačující a vyžádalo si od žalobce doplnění dokumentů. Dne 9. 5. 2018 žalobce ministerstvu písemnosti doložil.
6. Dne 23. 5. 2018 proběhlo druhé jednání komise k hodnocení žádosti v kategorii „E“. Součástí podkladů je bodovací arch tří hodnotitelů k věcnému hodnocení žádosti žadatele (s obdržením bodů 68, 76 a 86). Komise konstatovala, že žadatel obdržel od expertních hodnotitelů průměrně 77 bodů v bodovém ohodnocení žádosti, které po úpravě komisí činí 75 bodů. Uvedla, že výše požadované dotace v částce 100 000 000 Kč neodpovídá skutečným potřebám, nepočítá se zahrnutím dalších existujících zdrojů žadatele, které specifikovala v příloze zápisu z jednání komise (částka 20 mil. Kč dotace od Jihomoravského kraje, částka 10 mil. Kč dotace od Statutárního města Brna, částka alespoň 10 mil. Kč za vyšší příjem akce ze vstupného, částka 2 mil. Kč za příjem z agentury Czech Tourism a částka 6 mil. Kč za příjem z komerčních příjmů akce, tj. reklama, pronájmy, merchandising, apod.). Komise stanovila základ pro výpočet dotace na částku 52 000 000 Kč, k níž navrhla přidělení dotace ve výši 75 %, neboť žadatel byl ohodnocen 75 body, tj. v částce 39 000 000 Kč pro kategorii „E“.
7. Dne 25. 6. 2018 ministerstvo pod č. j. MSMT-28743/2017-16 pověřilo žadatele závazkem veřejné služby, a to konáním akce na rok 2018, na níž poskytne dotaci Jihomoravský kraj a ministerstvo, a to i formou vyrovnávací platby pro úhradu čistých nákladů za podmínek stanovených v tomto pověření jen do výše dotace určené podle vyhlášeného dotačního neinvestičního programu a v souladu s metodickým pokynem (bod II.).
8. De 29. 6. 2018 ministerstvo e-mailem zaslalo všem žadatelům o dotace, mimo jiné i shora jmenovanému žadateli, návrh schválení dotace, pro danou akci v částce 39 000 000 Kč. V příloze zaslalo žadatelům seznam rozdělení návrhů dotací na konkrétní akce s tím, že „[a]kceptace je nástroj zavedený na žádost Ministerstva financí, kterým potvrzujete přijetí dotace ve změněné výši a v návaznosti na tuto změnu musíte upravit svůj rozpočet, případně i celý projekt, pro daný program podle akceptované výše navrhované dotace. Akceptací navržené dotace se zavazujete projekt uvedený v žádosti realizovat i s poskytnutím dotace v nižší než požadované výši. Akceptací je nutné MŠMT (odboru sportu) zaslat bez zbytečného odkladu od doručení výzvy.“ Žadatel obdržel pokyny pro případ akceptace typu A a akceptace typu B tak, že „[v] případě Akceptace typu A se zavazujete projekt/akci realizovat v rozsahu, v jakém jste uvedli při podání žádosti. Rozpočet se tedy i přes nižší dotaci nemění a můžete jej zaslat ve stejné podobě společně s Akceptací (rozpočet musí být podepsán, proto jej zasíláte znovu). V případě Akceptace typu B se zavazujete akci pořádat, avšak s ohledem na nižší, než požadovanou dotaci, budete ponížovat náklady na projekt/akci. V tomto případě je nutno vypsat celý rozpočet znovu, avšak při zachování poměru 70:30, tedy 30% vlastních zdrojů.“ Současně byl žadatel upozorněn, že „[o]bdržením akceptace nevzniká nárok na poskytnutí dotace. Upozorňujeme, že nárok na dotaci vzniká příjemci až vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace.“
9. Žadatel na tento e-mail reagoval tím, že dne 12. 7. 2018 zaslal ministerstvu písemnost nazvanou *Akceptace o navržené změně žádosti (formulář A)* ze dne 4. 7. 2018, v níž uvedl „[n]avrženou výši dotace/příspěvku/finanční podpory akceptujeme a jsme schopni projekt předložený na MŠMT v žádosti o poskytnutí dotace/příspěvku/finanční podpory realizovat v nezměněné podobě. Společně s touto akceptací zasíláme na MŠMT aktualizovaný rozpočet dle nákladových položek, ve kterém je pozměněna pouze část týkající se financování z dotace/příspěvku/finanční podpory poskytnuté/ho MŠMT.“ K písemnosti připojil rozpočet, na jehož druhé straně ve čtvrtém řádku zdola u kolonky nazvané „Dotace MŠMT“ uvedl částku „39.000.000,00“ Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

10. Ministerstvo dne 19. 7. 2018 informovalo e-mailem žadatele s ohledem na akceptaci návrhu dotace, že v příloze připojený rozpočet považuje za nutné opravit na vyrovnaný.
11. Dne 20. 7. 2018 žadatel e-mailem odpověděl ministerstvu, že rozpočet nelze snížit, výše nákladů vyplývala z již uzavřených smluv, a požádal ministerstvo o zaslání vyhodnocení žádosti žalobce podle Metodického pokynu dotačního neinvestičního programu státní podpory Významných sportovních akcí na období roku 2018 (dále též „*metodický pokyn*“).
12. Dne 24. 7. 2018 ministerstvo v reakci na předchozí e-mail žadateli odpovědělo, že nepožaduje po žadateli snížení nákladů akce, nýbrž úpravu oficiálního formuláře, a to úpravu rozpočtu, který byl součástí akceptace, jelikož položka „předpokládaná ztráta“ je součástí výnosů jako prozatím nezajištěný příjem.
13. Po předchozí telefonické komunikaci dne 28. 7. 2018 ministerstvo e-mailem sdělilo žadateli, že je třeba upravit projekt, ve kterém není uvedena podpora kraje a města, jelikož žadatel obdržel finanční podporu ze strany Jihomoravského kraje v částce 20 000 000 Kč a ze strany Statutárního města Brna v částce 10 000 000 Kč, a aby nadále neuváděl zdroje, které nejsou platné.
14. Dne 30. 7. 2018 žadatel e-mailem odpověděl, že s ministerstvem nesouhlasí, jelikož po proběhlém hodnocení není možné projekt upravovat.
15. Dne 31. 7. 2018 ministerstvo žadateli e-mailem odpovědělo, že původní projekt je součástí žádosti, a tak, jak byl podán, byl hodnocen. V dané věci se však jedná o podklady pro potřeby vydání rozhodnutí, které v přílohách jsou rozporuplné. Ministerstvo nepožaduje po žadateli úpravy, které by projekt měnily, jde pouze o uvedení souladu podkladů se zasláným upraveným rozpočtem, to ve vztahu k dalším poskytnutým dotacím ze strany Jihomoravského kraje a Statutárního města Brna.
16. Dne 31. 7. 2018 žalobce e-mailem sdělil, že v příloze opětovně zasílá ministerstvu upravený rozpočet akce, který byl ministerstvu zaslán dne 12. 7. 2018 v elektronické i listinné podobě spolu s akceptací.
17. Dne 31. 7. 2018 ministerstvo e-mailem potvrdilo, že bude očekávat doplnění žalobce s tím, aby se následující den dostavil pro rozhodnutí o poskytnutí dotace.
18. Dne 31. 7. 2018 žalobce zaslal ministerstvu v písemné podobě upravený rozpočet k již zaslánému rozpočtu s akceptací ze dne 12. 7. 2018, současně potvrdil, že obdržel v roce 2018 od Jihomoravského kraje částku 20 000 000 Kč a od Statutárního města Brna částku 10 000 000 Kč na podporu akce. V rozpočtu na str. 2 setrval na částce dotace 39 000 000 Kč.
19. Dne 2. 8. 2018 pod č. j. 502018_4_0074 ministerstvo napadeným rozhodnutím poskytlo žalobci neinvestiční dotaci ze státního rozpočtu České republiky na rok 2018 v částce 39 000 000 Kč. Jeho součástí je akceptace žalobce ze dne 4. 7. 2018 částky 39 000 000 Kč i upravený rozpočet ze dne 31. 7. 2018. Toto rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 3. 8. 2018.
20. Dne 3. 9. 2018 ministerstvo zaslalo žadateli zprávu o hodnocení akce.
21. Dne 23. 10. 2018 žadatel požádal ministerstvo o nahlížení do spisu ze dne 23. 10. 2018, připojil k ní do přílohy předchozí e-mailovou žádost ze dne 24. 9. 2018.
22. Dne 7. 11. 2018 byl nahlížen do spisu zástupce žadatele, který si z něj pořídil kopie.
23. Proti napadenému rozhodnutí žalobce brojí podanou žalobou, neboť se cítí být zkrácen na svých právech. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
24. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že ministerstvo žádosti vyhovělo pouze částečně, když dotaci poskytlo v částce 39 000 000 Kč namísto požadované částky 100 000 000 Kč. Jelikož žalobci nevyhovělo zcela, považuje žalobce žalobu ve správním soudnictví za přípustnou, odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015 sp. zn. Pl. ÚS 12/14 či rozsudek

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014 sp. zn. 9 Ads 83/2014. Žalobci nebyly předloženy podklady, podle nichž by byl řádně odůvodněn postup ministerstva o snížení výše poskytnuté dotace, shodně tak napadené rozhodnutí nebylo řádně odůvodněno podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012 č. j. 1 As 35/2012-40.

25. *Ve druhém žalobním bodu* podle žalobce ministerstvo vadně rozdělilo dotace pro jednotlivé kategorie, jelikož dne 27. 3. 2018 schválilo návrh rozdělení finančních prostředků v kategoriích „A“ až „D“, až poté dne 27. 6. 2018 rozhodlo o rozdělení finančních prostředků pro kategorii „E“. Podle metodického pokynu přitom mělo rozdělit dotace pro kategorie „A“ a „E“, až poté mělo rozdělit finanční prostředky pro ostatní kategorie „B“ až „D“.
26. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce nesouhlasí se získaným bodovým ohodnocením. Postup komise, která snížila počet bodů ze 77 na 75, považuje za netransparentní a rozporný s metodickým pokynem i ustálenou rozhodovací praxí správních soudů, a to zásadou legitimního očekávání žadatelů o dotaci, v rozporu s principem právní jistoty a svévolné, jelikož ministerstvo tyto podklady žalobci k jeho žádosti nepředložilo. Jednotliví expertní hodnotitelé měli bodové ohodnocení zaznamenávat na bodové archy a zpracovat posudek. Ministerstvo o tom neposkytlo žalobci podklady, proto nelze přidělenou výši bodů přezkoumat, nelze ani posoudit důvody, které k přidělení a redukcí bodů vedly. Nízké bodové ohodnocení neodpovídá významu akce, ani skutečnosti, že body za „českou reprezentaci“ byly přiděleny v rozporu s metodickým pokynem, neboť akce se účastnili závodníci z republiky ve všech kubaturách. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné, nižší dotací ministerstvo zneužilo meze správního uvážení. Redukci bodů byli oprávněni učinit toliko expertní hodnotitelé, nikoli komise. Jelikož redukcí bodů učinil neoprávněný subjekt, i proto proces hodnocení odporoval metodickému pokynu. Žalobce k tomuto připomíná, že v době podání žádosti neměl právní nárok na dotaze od města či kraje později získané. Dále komise ničím nedoložila očekávané příjmy žalobce ze vstupného, komerčních příjmů či příspěvku agentury Czech Tourism v celkové částce 18 mil. Kč, o níž dotaci ponížila. Odhady komise považuje za spekulativní, s prvkem libovůle a zneužití správního uvážení. K tomuto žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014 č. j. 8 Ans 4/2013-44. Z dokumentu, který byl žalobci zaslán k jeho žádosti, nevyplývá počet členů expertní výběrové komise, ani její složení, nelze se proto vyjádřit, zda její složení odpovídalo metodickému pokynu. Žalobce postup ministerstva považuje i za rozporný s veřejným zájmem, protože z akce, jíž byl pověřen ministerstvem, jde do státního rozpočtu každoročně částka cca 160 000 000 Kč. Žalobce dále poukazuje na to, že ministerstvo o žádosti žalobce o nahlížení do spisu ze dne 24. 9. 2018 nerozhodlo, žalobce doposud neměl možnost se s postupem žalovaného při hodnocení žádosti blíže seznámit.
27. Dne 21. 11. 2018 žalobce doplnil žalobu požadavkem, aby soud napadené rozhodnutí zrušil toliko „*v rozsahu, který tvoří rozdíel mezi žalobcem požadovanou výší dotace a skutečně přiznanou výší dotace*“, jak je uvedeno shora pod bodem 1. tohoto rozsudku.
28. Ministerstvo, které soud obeslal jako žalovaného, v písemném vyjádření k žalobě navrholo, aby soud žalobu odmítl jako nepřijatelnou, případně zamítl jako nedůvodnou. Zdůraznilo, že žalobce se upřesněným žalobním petitem domáhá zrušení výroku napadeného rozhodnutí, který neexistuje. Napadené rozhodnutí žádný výrok o neposkytnutí dotace, jak naznačuje žalobce, neobsahuje, podle ministerstva je žaloba proto nesmyslná. Jelikož žalobce po datu pro podání žaloby změnil žalobní petit, jde o nový žalobní návrh, opožděný. Žalobu považuje i za nepřijatelnou, napadeným rozhodnutím ministerstvo plně vyhovělo žádosti žalobce o poskytnutí dotace, který akceptoval navrženou částku dotace 39 mil. Kč. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v intencích požadované výše dotace, bylo jím plně vyhověno žalobci. Z tohoto důvodu nebylo nutné do něj promítat úvahy, které při hodnocení vedly komisi i ministerstvo k přiznání dotace v požadované výši. Ministerstvo dále uvedlo, že žalobci byl k jeho žádosti zpřístupněn celý spis, s nímž se mohl seznámit. Žalobcova žádost na rozdíel od ostatních, vykazovala nedostatky, na které upozornili hodnotitelé a vyžádali si doplnění žádosti. Pokud by bylo postupováno rigidně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

pak by došlo k nedůvodné prodlevě při rozdělení dotací u těch žadatelů, kteří podali žádost bezvadnou. Pro předmětný program kategorie „E“ v alokaci zbývalo 126 679 000 Kč, tato částka přesáhla původní požadavek žalobce, který požadoval 100 000 000 Kč. K porušení metodického pokynu tudíž nedošlo. Pokud žalobce nesouhlasil s bodovým ohodnocením, neměl akceptovat navrženou část dotace a neměl měnit žádost. Žalobce svým podáním ze dne 16. 7. 2018 svou žádost zúžil, ministerstvo projednávalo pak již žádost změněnou, již plně vyhovělo. Vyrovnávací platba formou dotace ze státního rozpočtu podle pověření ze dne 25. 6. 2018 garantuje, že budou žalobci hrazeny čisté náklady jen do výše dotace určené podle vyhlášeného dotačního neinvestičního programu a v souladu s metodickým pokynem. Před podáním žádosti dne 12. 12. 2017 měl žalobce schválenou dotaci od Statutárního města Brna a přislíbenou dotaci od Jihomoravského kraje.

29. Žalobce v replice ze dne 5. 4. 2019 setrval na svém doplněném žalobním návrhu s tím, že podle žalobce lze žalobní petit zúžit. Napadeným rozhodnutím ministerstvo žalobci nevyhovělo zcela, dotace byla zkrácena o 61 mil. Kč a neobsahuje výrok, odůvodnění ani poučení. Žalobce nesouhlasí s tím, že akceptací výslovně přistoupil ke změně žádosti, žádost v částce 61 mil. Kč nevzal zpět. Akceptaci musel respektovat, s bodovým ohodnocením neměl možnost se seznámit, až dne 7. 11. 2018.
30. Ministerstvo v duplice ze dne 17. 4. 2019 setrvalo na argumentaci uvedené ve vyjádření k žalobě.
31. Ministerstvo dne 8. 10. 2019 soudu zaslalo přípis, že k datu 31. 12. 2020 působnost poskytovat finanční prostředky na podporu sportu ze státního rozpočtu prostřednictvím dotačních programů na rozvoj a podporu sportu, turistiky a sportovní reprezentace, přechází z ministerstva na Národní sportovní agenturu, jinými slovy, že ministerstvo pozbývá pasivní žalobní legitimaci.
32. V dané věci soud shledal, že žalobu nelze meritorně projednat a je třeba ji odmítnout.
33. Předně soud k otázce pasivní legitimace konstatuje, že zákonem č. 178/2019 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, byla zřízena Národní sportovní agentura, jako ústřední správní úřad ve věcech podpory sportu, turistiky a sportovní reprezentace státu (viz § 3 a násl. zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění účinném od 31. 7. 2019). Podle § 69 s. ř. s. je tak žalovaným ten správní orgán, na který s účinností ode dne 1. 1. 2021 přešla působnost správního orgánu, který rozhodl v posledním stupni. Ustanovení § 69 s. ř. s. tak upravuje specifický případ procesního nástupnictví *ex lege*, odlišný od úpravy podle § 107 a § 107a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Při přechodu působnosti v důsledku změny zákona proto soud musí jednat s tím správním orgánem, na který přešla působnost. Neučiní-li tak, zatíží řízení vadou, která má za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2020 č. j. 4 As 155/2020-42, body 9 až 15). Soud v projednávané věci dospěl k závěru, že na místo původního žalovaného ministerstva do řízení jako žalovaná vstoupila Národní sportovní agentura. Soud proto písemností ze dne 2. 9. 2021 č. j. 3 A 206/2018-64, informoval o řízení v této věci Národní sportovní agenturu jakožto žalovanou, poskytl jí písemnosti doručené původními stranami do soudního spisu, a umožnil jí k věci se vyjádřit. Tohoto práva žalovaná Národní sportovní agentura nevyužila a k věci se (dosud) nevyjádřila, ačkoli žaloba s písemnostmi jí byla doručena téhož dne 2. 9. 2021.
34. Soud nejprve k požadavku žalobce, aby zrušil napadené rozhodnutí toliko „*v rozsahu, který tvoří rozdíl mezi žalobcem požadovanou vyšší dotace a skutečně přiznanou vyšší dotace*“, uvádí, že takovýto návrh petitu není v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. Správní soudnictví je ovládáno kasačním principem, proto soud rozhodující ve správním soudnictví může v případě důvodnosti žaloby napadené správní rozhodnutí jen zrušit, nemůže ho však standardně změnit či jej nahradit rozhodnutím vlastním. Soud musí rozhodnutí zrušit i tehdy, je-li z rozhodnutí soudu naprosto zřejmé, jak má správní orgán ve výsledku rozhodnout. Ani tehdy nemůže správní soud nahradit správní rozhodnutí svým vlastním rozsudkem. Tento kasační princip je základní zásadou rozhodování

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

správních soudů na českém území již od roku 1876, kdy v předlitavské části Rakouska-Uherska vzniklo správní soudnictví. Vyjadřuje princip dělby moci, který znemožňuje, aby za správní orgány rozhodovaly meritorně správní soudy. Správní soud „*jest obmezen na kasaci, nemoha reformovati napadaného aktu. Stalo se tak, že všeobecných zásad postavení správního soudu, jenž stojí mimo organismus správy, z ryze kontrolního úkolu správního soudu, z potřeb praktických a z důvodu ústavních. Zdálo se totiž nepřipustným, aby soud reformoval akty ministrů ...*“ (Hoetzel, 1937, s. 447). Podobně Bažil, s odkazem na historické zdroje vysvětluje, že v Rakousku převážila koncepce „*důsledného oddělení správy a justice s tím, že podřízení správy pod justici by mělo za následek její úplné ochromení*“ (Bažil, 1992, s. 10). Lze konstatovat, že taková vada žaloby je odstranitelná a soud by měl v souladu s ustálenou judikaturou vyzvat žalobce, aby ji odstranil a formuloval návrh výroku rozhodnutí, jehož se na soudě domáhá, v souladu se skutkovými tvrzeními obsaženými v žalobě a jednotlivými ustanovení soudního řádu správního (podle 78 odst. 1 s. ř. s.). V daném případě však soud nepostupoval naznačeným způsobem a nevyzval žalobce k takovému postupu, neboť dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro meritorní projednání věci. Je tomu tak z následujících důvodů.

35. Z podané žaloby je patrné, že žalobce se domáhá poskytnutí dotace v částce 100 mil. Kč, resp. poskytnutí další dotace ve zbylé částce rozdílu původně požadované a následně přiznané dotace. Poskytnutou dotací v částce 39 mil. Kč přiznanou napadeným rozhodnutím ze dne 2. 8. 2018 č. j. 502018_4_0074 není žalobce uspokojen. Napadené rozhodnutí však neobsahuje žádný výrok o neposkytnutí dotace žalobci, neobsahuje ani žalobcem tvrzené, že ministerstvo poskytuje žalobci dotaci v nižší částce, než žalobce po něm původně požadoval. Nic takového ve výroku o dotaci není. Z výroku napadeného rozhodnutí naopak vyplývá, že žalobci byla poskytnuta dotace ve výši 39 000 000 Kč na shora zmiňovanou akci, jiné skutečnosti předmětem výroku tohoto rozhodnutí nejsou.
36. Jestliže rozhodnutí neobsahuje výrok, jehož přezkoumání, resp. zrušení (popř. zrušení rozdílu mezi původně požadovanou výší dotace a skutečně přiznanou) se žalobce domáhal, pak zde neexistuje rozhodnutí, resp. výrok, který by mohl soud meritorně přezkoumat. Přitom existence správního rozhodnutí je základní podmínkou pro to, aby soud mohl žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat. Neexistence rozhodnutí, v tomto případě neexistence nevyhovujícího výroku rozhodnutí, způsobuje nedostatek podmínky řízení, neboť soud nemůže již z principu zrušit neexistující výrok rozhodnutí, které negativní výrok o nevyplacení části dotace neobsahuje.
37. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení. V projednávané věci není tedy splněna základní podmínka řízení, tedy existence napadeného výroku rozhodnutí, což je samo o sobě důvodem pro odmítnutí podané žaloby.
38. Vzhledem k tomu, že žalobce sice podanou žalobou napadá neexistující výrok napadeného rozhodnutí, ale některé žalobní námitky směřují přímo proti napadenému rozhodnutí jako celku, např. námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí, soud uvádí, že shledal též důvod nepřipustnosti podané žaloby, kterou je skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí je pozitivním rozhodnutím o poskytnutí dotace, neboť žádný výrok o neposkytnutí požadované dotace neobsahuje. K uvedenému závěru je třeba vycházet z obsahu správního spisu, z něhož je patrné, že žalobce tím, že výslovně písemně akceptoval informaci o návrhu změny výše dotace, přistoupil ke změně žádosti ohledně požadované výše dotace, a oznámil ministerstvu, že požaduje nadále dotaci ve výši uvedené v akceptaci, tedy v částce 39 000 000 Kč. Na základě přijetí navrhované změny vydalo ministerstvo rozhodnutí o poskytnutí dotace ve změněné, resp. zúžené výši tak, jak byla žalobcem (jeho statutárním orgánem) předtím písemně akceptována, tedy požadavku žalobce vyhověl v plném rozsahu, s jinou částkou než s 39 mil. Kč napadené rozhodnutí nepočítá. Tato skutečnost mezi stranami sporná není.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

39. Je třeba připomenout, že smyslem a účelem dotací toho typu, o jaký jde v nyní projednávané věci, je uskutečnit s omezenými finančními zdroji poskytovatele dotace to, co poskytovatel považuje za „veřejně prospěšné“. S jistou nadsázkou lze uvést, že poskytovatel si za cenu dotace „kupuje“ od jejích příjemců službu spočívající v tom, že ten komu dotaci poskytne, bude činit, co poskytovatel chce (a považuje za dobré a žádoucí). Poskytovatel usoudí (na základě vlastní autonomní úvahy; případně s ohledem na další možnosti financování, dané například dotační politikou EU, či na základě jiných relevantních vstupních důvodů pohybujících se v mezích zákona), že na jím zvolený účel poskytne jako dotace prostředky v určité výši. Stanoví si rámcově, co má být možné z dotace financovat, co má být výsledný efekt dotace a kdo jsou její potenciální příjemci. Je nutno zdůraznit, že s výhradou „nadřazených“ dotačních pravidel (typicky daných právem EU, ale nezřídka jen čistě vnitrostátním objektivním právem) je zásadně věcí uvážení poskytovatele dotace, jaké podmínky pro její poskytnutí stanoví. Uvnitř prostoru pro toto uvážení je limitován jen omezeně, a sice zejména zákazem zjevné svévole a nedůvodně nerovného zacházení. Má však plné právo pomocí dotační politiky, tedy mj. svým rozhodnutím, co z dotace financovat bude a co nebude, v jaké míře a za jakých podmínek, uskutečňovat cíle, k jejichž plnění má pravomoc v rámci určité působnosti a finanční prostředky, jimiž k tomu účelu disponuje.
40. Příjemce dotace nemá právo spoléhat se jen proto, že je sám přesvědčen, že jím provozovaná činnost je obecně prospěšná, či proto, že je to tak obecně vnímáno, na to, že dotace na své působení v potřebném množství vždy dostane. Tak by tomu bylo jen v rozsahu, v jakém by měl příjemce nárok na dotaci objektivním právem zakotven. Nad rámec zákonem zakotveného nároku je poskytnutí dotace věcí nejistou, zpravidla neustále znovu poskytovatelem zvažovanou s ohledem na nejrůznější měnící se okolnosti. Legitimní očekávání příjemce, že dotace mu bude poskytnuta, byla-li poskytnuta již v minulosti, v doméně takového politického uvážení neexistuje.
41. Vztah mezi poskytovatelem dotace a jejím příjemcem má odrážet vůli poskytovatele dotace i v procedurální rovině - určí-li poskytovatel dotace předem kritéria jejího poskytnutí a nevyhradí-li si právo na jejich změnu, je tímto svým příslibem nadále vázán v té míře, v jaké není oprávněn jej jednostranně změnit či od něho ustoupit. Závaznosti takového slibu se může potenciální příjemce dotace na jejím poskytovateli domáhat, a to případně i ve správním soudnictví. Tato zásada však platí i „naopak“ - pokud příjemce dotace akceptuje návrhy poskytovatele na změny rozsahu, podmínek apod. pro poskytnutí dotace oproti tomu, co bylo poskytovatelem určeno dříve, je to věc jeho svobodného rozhodnutí, které musí přijmout se všemi důsledky, byť by se mu následně jevily neúměrně tvrdé. Je proto žádoucí, aby postupy při poskytování dotací byly pružné a umožňovaly za předpokladu, že se na tom poskytovatel i příjemce shodnou, měnit podmínky poskytnutí dotace s ohledem na měnící se potřeby (ovšem v mezích zákazu zjevné svévole a vedle toho i požadavku, aby dotace v rámci tržní ekonomiky fakticky nepůsobily jako nepovolená veřejná podpora). I v oblasti dotací tedy platí, byť v modifikované podobě, svoboda vůle příjemce dotace a to, že projevená vůle zavazuje.
42. Obecně vzato nelze příjemce dotace považovat za veřejnoprávní obdobu spotřebitele či slabší strany dotačně-právního vztahu. Žalobce lze považovat za „profesionála“ v oboru provozování sportovních činností zčásti hrazených z veřejných (typicky dotačních) prostředků ve své kategorii. Jistě lze i v dotačně-právním vztahu zkoumat ekonomickou sílu příjemce dotace, jeho „profesionalitu“, schopnost zvládnout administrativní obtíže spojené s dotačním procesem atd., to však z příjemce dotace nečiní bez dalšího subjekt, po němž by nebylo možno vyžadovat přiměřený úsudek a schopnost rozpoznat, že úkony, jež činí, mají pro něho právní důsledky. Projevy vůle jednotlivce jsou obecně vzato vždy „svobodné“ v mezích ekonomické reality. Stejně jako např. osoba samostatně výdělečně činná „akceptuje“ cenu za své služby danou situací na trhu, byť by si možná přála za ně utržit více (a má právo, není-li s touto cenou spokojena, se tržní soutěže neúčastnit), i subjekty, jakým je žalobce, mají možnost akceptovat podmínky, za nichž

jím poskytovatel dotaci nabízí, anebo neakceptovat, a pak buď s poskytovatelem vést právní spor, nebo o dotace neusilovat.

43. K námitce, že ke snížení objemu požadované dotace z původních 100 mil. Kč na konečných (a ministerstvem poskytnutých) 39 mil. Kč došlo v důsledku jakéhosi „vyjednávání“ s ministerstvem, je nutno vnímat jako plné vyhovění žádosti. Zda a případně jaké změny objemu poskytnutých dotačních prostředků předmětný program umožňoval, by bylo třeba řešit pouze za situace, že by původní projev vůle žalobce jako žadatele zůstal nezměněn. Jinými slovy, pokud by žalobce setrval na původně požadované částce 100 mil. Kč, muselo by ministerstvo buď poskytnout žalobci celou tuto částku, čímž by mu plně vyhovělo, anebo poskytnout jen její část (například oněch skutečně poskytnutých 39 000 000 Kč) a ve zbytku žádost zamítnout, a to s patřičným (přezkoumatelným a věcnými argumenty podloženým) odůvodněním. Žalobce však, a nelze mu v tom bránit, neboť jde o projev jeho vlastní vůle, ovšem mající důsledky - pod „tíhou“ vyjednávání s ministerstvem sám a svobodně svou žádost omezil, a to způsobem přímo předvídaným tzv. akceptační procedurou, která byla ministerstvem vyhlášena jako součást podmínek pro poskytnutí dotace [viz *Pověření spolku závazkem veřejné služby* ze dne 25. 6. 2018, str. 2 první odstavce „... Dotaci lze poskytnout ve výši stanovené v souladu s tímto pověřením maximálně do výše dotace vypočtené v rámci dotačního řízení dle metodiky dotačního neinvestičního programu státní podpory Významných sportovních akcí na období roku 2018, která je nedílnou přílohou tohoto pověření (Příloha č. 1). Podle Přílohy č. 1, kterou byl metodický pokyn, na str. 2 v čl. 2. *Věcné hodnocení* v bodu 2. 1. *Kvalitativní posouzení* v odst. 4 se uvádí: „V případě návrhu na redukci výše požadované částky, je žadatel vyzván k akceptaci návrhu a vyjádření, zda s redukovanou částkou souhlasí a významnou sportovní akci uspořádá“]. *Pověření spolku závazkem veřejné služby* ze dne 25. 6. 2018 i metodický pokyn, který byl přílohou zmiňovaného pověření, byl žalobci znám. Žalobce si akceptací změny (tedy omezením své žádosti na částku, kterou mu poskytovatel nabídl poskytnout) zajistil bezproblémové poskytnutí snížené dotace, zároveň se však připravil o možnost vést spor o její zbytek do původně požadované částky.
44. Výše uvedený důsledek svého projevu vůle musí žalobce přijmout. Bylo na jeho uvážení, zda trvat na původně požadované částce dotace a vést o ni případně s ministerstvem spor, v rámci něhož by bylo možné posoudit i to, zda v rozhodnutí o dotaci bylo ministerstvem správně posouzeno, nakolik žalobce jako žadatel splnil ministerstvem stanovené podmínky pro její poskytnutí (součástí posouzení mohlo být i to, zda podmínky samotné nebyly zjevně svévolné či nevedly k nedůvodně nerovnému zacházení), anebo na základě „vyjednávání“ s ministerstvem akceptovat jím navrženou částku, která bude jako dotace poskytnuta. Tímto způsobem omezené žádosti žalobce bylo ministerstvem plně vyhověno.
45. Kdyby žalobce setrval na původně požadované částce, mohlo být v tom rozsahu, v jakém by byla jeho žádost o dotaci zřejmě zamítnuta, rozhodnutí ministerstva napadeno řádným opravným prostředkem (rozkladem podle § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) v rámci řízení o dotaci a následně, po případném neúspěšném vyčerpání tohoto řádného opravného prostředku, i soudně přezkoumáno ve správním soudnictví. Rozhodnutí o neposkytnutí dotace je rozhodnutím vydaným správním orgánem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., je jím rozhodováno o veřejných subjektivních právech žadatele, resp. je jím zasahováno do jeho právní sféry, a děje se tak v oblasti veřejné správy (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015 č. j. 9 Ads 83/2014-46, ze dne 17. 1. 2013 č. j. 7 As 173/2012-44). Ze závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem v uvedených rozhodnutích rovněž jednoznačně plyne, že § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel, podle něhož se „na rozhodnutí podle odstavce 4 (kladné rozhodnutí o žádosti o poskytnutí dotace)...nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání“, nelze na negativní rozhodnutí o žádosti o dotaci aplikovat. Jinak řečeno, ustálená rozhodovací praxe správních soudů připouští, že proti rozhodnutí o neposkytnutí dotace je přípustný opravný prostředek. V odůvodnění citovaného rozsudku č. j. 9 Ads 83/2014-46, přitom Nejvyšší správní soud dovodil, že „[d]oslovný výklad rozpočtových pravidel tedy jednoznačně svědčí

tomu, že vyluka ze soudního přezkumu se vztahuje pouze na taková rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vyhověl. Na taková rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti nevyhověl (resp., pokud vyhověl jen částečně, v rozsahu částečného nevyhovění), se obecné předpisy o správním řízení vztahují a není vyloučeno jejich soudní přezkoumání (§ 14 odst. 5 a contrario).“ K obdobným závěrům též došel Nejvyšší správní soud v aktuálním rozsudku ze dne 31. 8. 2021 č. j. 2 Afs 46/2020-50.

46. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí o poskytnutí dotace, které zcela vyhovělo požadavkům žalobce, je rozhodnutím pozitivním, proto je jeho soudní přezkum vyloučený.
47. Soud si je vědom, že ustanovení § 14 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech, které vyluku ze soudního přezkumu upravovalo, bylo zákonem č. 367/2017 Sb. zrušeno ke dni 31. 12. 2017. Z přechodných ustanovení zmiňovaného zákona vyplývá, že „*v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci v případech, kdy žádost o dotaci nebo návratnou finanční výpomoc byla podána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 218/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona*“. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podána žádost o dotaci, dospěl soud k závěru, že se na vydané pozitivní rozhodnutí o poskytnutí dotace vyluka ze soudního přezkumu nadále vztahuje.
48. Pro úplnost nelze nezmínit, že žalobce prostřednictvím svého zástupce byl dne 7. 11. 2018 do spisu nahlízet, pořídil si z něj kopie, současně nedoložil, co mu bránilo se v průběhu řízení se spisem seznámit.
49. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný. Podle ustanovení § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání takového rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Tímto zvláštním zákonem je v projednávané věci zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění platném do 31. 12. 2017, který v ustanovení § 14 odst. 5 výslovně uváděl, že z přezkoumání soudem je vyloučeno rozhodnutí o poskytnutí dotace, tedy rozhodnutí pozitivní.
50. Městský soud proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím, které je vyloučeno z přezkumu soudem, a proto shledal, kromě již výše uvedeného důvodu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., i důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
51. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
52. O vrácení zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby v částce 3 000 Kč rozhodl soud podle ustanovení § 10 odstavec 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud vrátí poplatek z účtu soudu tomu, kdo jej zaplatil, jestliže byla žaloba odmítnuta. Vzhledem k tomu, že zákonem stanovené podmínky pro vrácení soudního poplatku byly splněny, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci k rukám jeho právního zástupce v třicetidenní lhůtě ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. října 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu